

Adgang til at kræve Erstatning ogsaa i Tilfælde af Dispensationer fra eller Ændringer i Byplanen.

Endelig indsatte man ogsaa her Bestemmelsen om Adgang til at kræve hel eller delvis Ekspropriation.

Om *Erstatningsberegning* bestemmes i § 10 — i Overensstemmelse med Lov af 13. April 1923 om en forandret Affattelse af Bygningsloven for Staden København af 12. April 1889, jfr. Lov Nr. 21 af 27. Februar 1897 —, at en Ejer af en Ejendom ved en delvis Afstaaelse af samme eller af Rettigheder, knyttede dertil, grundet paa Indførelse af en Byplan, efter nærmere fastsatte Regler kan kræve hele Ejendommen eksproprieret, naar de derfor fastsatte Betingelser er til Stede, nemlig naar Ejendommen vilde faa en saadan Størrelse, Form eller Beliggenhed eller paa anden Maade blive saadan beskaffen, at den ikke hensigtsmæssigt vilde kunne anvendes til selvstændig Bebyggelse eller som selvstændig bebygget Ejendom i Overensstemmelse med den af Ejendommen hidtil gjorde Brug, eller naar Ejendommen har været knyttet til en Virksomhed, hvortil den ikke længere hensigtsmæssigt vilde kunne benyttes.

Endelig indeholdes (i §§ 11—13) Bestemmelser om *Overtrædelser* af Loven (Bøder fra 40 til 10 000 Kr., der tilfalder Kommunens Kasse), *Paataale*, der kan ske saavel af Kommunalbestyrelsen som af de interesserede Lodsejere, ligesom det bestemmes, at Kommunalbestyrelsen kan fordre *Politiets Bistand* til Gennemførelsen af de Paalæg, der maatte gives i Overensstemmelse med denne Lovs Bestemmelser. Loven, der ikke gælder Færøerne, traadte i Kraft den 1. April 1925.

I Landstinget vedtoges Lovforslaget enstemmigt, og Folketinget vedtog Lovforslaget i Landstingets Affattelse med 70 Stemmer mod 8. (I Folketingsudvalgets Betænkning anbefalede et Mindretal [Carlsen-Skiødt] at stemme imod Lovforslaget dels — som ovenfor omtalt — paa Grund af Utilfredshed med den Affattelse, § 6 havde faaet, og dels fordi der ikke havde været Tid til en »virkelig Udvalgsbehandling i Folketinget«).